RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 764/89

af 20. marts 1989

om ændring af forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 763/89 (2), særlig artikel 5c, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (3),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (4), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 3 i forordning (EØF) nr. 857/84 (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/88 (6), kan der ved fastsættelsen af referencemængderne tages hensyn til visse særlige forhold; de situationer, der kan give anledning til tildeling af en særlig mængde af den nationale reserve, omfatter ikke producenter, som har indgået en forpligtelse i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægbesætninger (7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1300/84 (8), og som derfor ikke har leveret mælk eller mejeriprodukter i det af den pågældende medlemsstat anvendte referenceår, medmindre sådanne producenter har foretaget investeringer eller gennemført en udviklingsplan eller er unge landmænd; i sine domme afsagt den 28. april 1988 i sagerne 120/86 og 170/86 har Domstolen udtalt, at de pågældende producenter ikke bør udelukkes fra tildeling af en referencemængde som følge af, at de har forpligtet sig til ikke at levere mælk i det pågældende referenceår; det er derfor nødvendigt ved en ny artikel at supplere listen over de i artikel 3 anførte særlige situationer, for at de pågældende producenter kan modtage en særlig referencemængde for leverancer og/eller direkte salg;

producenterne kan imidlertid kun gøre krav på sådanne tildelinger, såfremt de opfylder visse kvalificerende kriterier og således godtgør, at de agter og faktisk kan genoptage mælkeproduktionen, samt at de har været ude af stand til at få tildelt en referencemængde i medfør af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 857/84;

i modsætning til de producenter, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 857/84, har ovennævnte producenter ikke leveret mælk i løbet af referenceåret, og de har derfor ikke bidraget til tilvejebringelsen af den samlede garantimængde pr. medlemsstat, som fastsættes på grundlag af de mængder, der faktisk er leveret i hver medlemsstat; til forskel fra de producenter, der er omhandlet i artikel 3 i samme forordning, bortset fra de i denne artikels stk. 3 omhandlede, kan de pågældende producenter påberåbe sig en ret til tildeling af en vis referencemængde som anerkendt af Domstolen i ovennævnte sager; de pågældende producenter befinder sig derfor i en særegen situation;

der bør derfor fastsættes en produktionsreference på grundlag af de senest foreliggende produktionstal, som forud for iværksættelsen af programmet for ikke-markedsføring eller omstilling er godkendt af den kompetente myndighed;

under disse omstændigheder bør der for at tage hensyn til de forskellige foreliggende interesser dels ske forhøjelse med 600 000 tons af den ved forordning (EØF) nr. 2237/88 (1) fastsatte fællesskabsreserve for i nødvendigt omfang at gøre det muligt at tildele de pågældende producenter de fornødne referencemængder og dels foretages begrænsning af disse referencemængder til 60 % af ovennævnte produktionsreference, idet det er strengt nødvendigt ikke at gribe ind i den skrøbelige stabilitet, der for tiden er opnået på markedet for mælk og mejeriprodukter;

de tildelte mængder skal ikke medføre en uberettiget fordel, men skal faktisk produceres af de personer, som har fået mængderne tildelt; med henblik herpå skal de underkastes visse restriktive betingelser;

såfremt producenten igen begynder at producere, inden hans specifikke referencemængde er blevet tildelt, er det rimeligt ikke at opkræve afgift for de således producerede mængder, dog kun inden for den tildelte referencemængde;

ifølge artikel 4a kan de mængder, der ikke udnyttes af opkøberne eller producenterne, tildeles andre opkøbere eller producenter; afgiften opkræves herefter kun af de mængder, som udgør en overskridelse af de individuelle referencemængder som ændret ved sådanne tildelinger; disse bestemmelser, der gælder for den enkelte afgiftspligtige og for den referencemængde, vedkommende faktisk

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) Se side 1 i denne Tidende.
(3) EFT nr. C 12 af 16. 1. 1989.
(4) EFT nr. C 337 af 31. 12. 1988, s. 16.
(5) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.
(6) EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 28.
(7) EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 1.
(8) EFT nr. L 125 af 12. 5. 1984, s. 3.
(9) EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 39.

har ret til, har kunnet give medlemsstaterne visse problemer med hensyn til anvendelsen ved iværksættelsen af tillægsafgiftsordningen; der bør tages hensyn til de af medlemsstaterne godtgjorte vanskeligheder, således at det for ordningens første to anvendelsesperioder tillades, at afgiften kun indbetales til Fællesskabet, såfremt den ene eller den anden af de to samlede garantimængder er blevet overskredet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 857/84 ændres således:

1. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 3a*

1. Den i artikel 12, litra c), tredje afsnit, omhandlede producent:

— hvis ikke-markedsførings- eller omstillingsperiode i overensstemmelse med den forpligtelse, der er indgået i henhold til forordning (EØF) nr. 1078/77, udløber efter den 31. december 1983 eller efter den 30. september 1983 i de medlemsstater, hvor mælkeindvejningen fra april til september er mindst dobbelt så stor som fra oktober til marts det følgende år

— som ikke har fået tildelt en referencemængde på de betingelser, der er fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, litra b), og/eller artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1546/88 [1], og/eller hvor der er tale om, at præmien er blevet overdraget i henhold til artikel 2 i nærværende forordning

tildeles midlertidigt efter ansøgning indgivet senest tre måneder fra den 29. marts 1989 en specifik referencemængde, på betingelse af at han:

a) ikke har bragt sin virksomhed til ophør som omhandlet i artikel 2, stk. 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 1078/77 eller overdraget hele sin mælkebedrift inden udløbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden;

b) til støtte for sin ansøgning på en for den kompetente myndighed tilfredsstillende måde godtgør, at han er i stand til på sin bedrift at producere en mængde svarende til den ansøgte referencemængde;

c) forpligter sig til at sælge mælk eller andre produkter direkte til forbrugeren og/eller at levere mælk til en køber;

d) forpligter sig til for så vidt angår den særlige referencemængde ikke at anmode om at blive omfattet af noget program for ophør af referencemængder indtil udgangen af tillægsafgiftsordningen.

2. Den særlige referencemængde er lig med 60 % af den mælkemængde eller den mængde mælkeækvivalent, som producenten har leveret eller solgt i de seneste tolv kalendermåneder inden måneden for indgivelsen af ansøgningen om ikke-markedsførings- eller omstillingspræmie, således som denne mængde er fastlagt af den pågældende kompetente myndighed i henhold til artikel 5, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 1391/78 [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 84/83 [3], og for hvilken producenten ikke har fortabt retten til præmie.

Såfremt producenten har opnået en referencemængde i henhold til artikel 3, nr. 1 og 2 og/eller artikel 4, stk. 1, litra b) og c), nedsættes den særlige referencemængde, der er nævnt i første afsnit i nærværende stk., med denne mængde.

Såfremt producenten har overdraget en del af sin bedrift i løbet af ikke-markedsførings- eller omstillingsperioden,

— er overdragerens særlige referencemængde som fastsat ovenfor lig med 60 % af den mængde, for hvilken han har bevaret retten til præmie

— er overtagerens særlige referencemængde som fastsat ovenfor lig med 60 % af den mængde, for hvilken der er erhvervet ret til præmie.

3. Såfremt producenten senest to år fra den 29. marts 1989 på en for den kompetente myndighed tilfredsstillende måde kan godtgøre, at han faktisk har genoptaget direkte salg og/eller levering, og såfremt dette direkte salg og/eller denne levering i de sidste tolv måneder er lig med eller større end 80 % af den foreløbige referencemængde, tildeles den særlige referencemængde endeligt. I modsat fald føres den foreløbige referencemængde tilbage til fællesskabsreserven i sin helhed. Størrelsen af det direkte salg og/eller de faktiske leveringer bestemmes på baggrund af udviklingen i produktionsrytmen i producentens bedrift, de sæsonbestemte forhold og enhver usædvanlig omstændighed.

4. Den del af den særlige referencemængde, som ikke påtænkes udnyttet i en tolvmånedersperiode, kan ikke midlertidigt overdrages som omhandlet i artikel 5c, stk. 1a, i forordning (EØF) nr. 804/68.

Såfremt bedriften sælges eller bortforpagtes tidligst inden udløbet af tillægsafgiftsordningens ottende anvendelsesperiode, føres den særlige referencemængde tilbage til fællesskabsreserven. Såfremt kun en del af bedriften sælges eller fortforpagtes, føres en del af den særlige referencemængde tilbage til fællesskabsreserven. Denne del beregnes i

forhold til det solgte eller bortforpagtede foderareal efter nærmere bestemmelser, som skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

5. En ifølge stk. 1 berettiget producent, som modtager en særlig referencemængde på de i stk. 2, 3 og 4, fastsatte betingelser, er ikke tillægsafgiftspligtig for de mængder, der er produceret inden ordningens sjette anvendelsesperiode, og som ikke overstiger den foreløbige særlige referencemængde.

6. De særlige referencemængder, der er tildelt i henhold til denne artikel, kan indtil udgangen af tillægsafgiftsordningen ikke omfattes af et program for ophør med mælkeproduktion.

---

(1) EFT nr. L 139 af 4. 6. 1988, s. 12.
(2) EFT nr. L 167 af 24. 6. 1978, s. 45.
(3) EFT nr. L 13 af 15. 1. 1983, s. 5.«

2. I artikel 4a, stk. 3a, tilføjes følgende afsnit:

»For tillægsafgiftsordningens første to anvendelsesperioder i hver medlemsstat er det pligtige afgiftsbeløb i Fællesskabet imidlertid begrænset til overskridelsen af den samlede garantimængde, der er omhandlet i artikel 5c, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 804/68, og/eller af den samlede garantimængde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i nærværende forordning.«

3. I artikel 12, litra c), tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på anvendelsen af artikel 3a betragtes som producent en landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på Fællesskabets geografiske område.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 1989.

På Rådets vegne
C. ROMERO HERRERA
Formand